

ἀοπλος σχεδόν, μετὰ βραχεῖαν ἄμυναν ἐτραυματίσθη βαρέως κατὰ τὸ στήθος, ἀφῆκε νὰ πέσῃ τὸ ξίφος του καὶ κατέπεσε καὶ ὁ ἴδιος ἄπνους ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου.

Ἡ Γύρινα δλοφυρομένη καὶ τλλουσα τὴν κόμην ἐκ τῆς ἀπελπισίας ἴστατο ἐκεῖ πλησίον καὶ ἠτοιμάζετο ἦδη μετὰ κραυγῶν νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ τετραυματισμένου, ὅτε ὁ Ἀντιμενίδας ἀφῆσας τὸ ξίφος του ἔλαβεν αὐτὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν βραχιόνων καὶ τὴν ἔσυρεν εἰς τὸ στήθος του.

— Τώρα εἶσαι ἰδική μου — ἐψιφύρισε μετὰ φωνῆς ὑποκώφου.

Μάτην ἐπάλαιεν ἡ ἀτυχῆς κόρη κατ' αὐτοῦ καὶ ἐκτύπα τὸ πρόσωπόν του διὰ τῶν ἀδυνατῶν γρόνθων τῆς· αὐτὸς τὴν περισφιγγεν ἔτι ἰσχυρότερον, ἔθλιβε τὸ στήθος τῆς ἐπὶ τοῦ ἰδίου του στήθους καὶ διὰ τῆς βίας τὴν ἀπέπνιγε σχεδὸν διὰ τῶν θερμῶν καὶ πολλῶν φιλημάτων του.

Αἴφνης ὅμως θόρυβος ἐκ τοῦ παρακειμένου θαλάμου τὸν ἐτάραξε καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ χαλαρώσῃ τοὺς βραχιόνάς του, ταύτην δὲ τὴν στιγμὴν ἐπωφεληθεῖσα ἡ Γύρινα ἔτρεξεν εἰς τὴν αὐλὴν. Ταχέως ὅμως ἔλαβεν ὁ Ἀντιμενίδας τὸ ξίφος του καὶ ἔτρεξε κατόπιν τῆς. Ἡ Γύρινα ἤλπιζε νὰ εὕρῃ βοήθειαν ἐν τῇ αὐλῇ, ἀλλ' οὐδεὶς εὐρίσκετο ἐκεῖ. Ὅτε δὲ εἶδε τὸν Ἀντιμενίδαν νὰ τρέχῃ λυσοσώδως κατόπιν τῆς, κατελήφθη ὑπὸ ἀπελπισίας. Ὁρμησεν εἰς τὴν ὁδὸν ἐπικαλουμένη μεγαλοφώνως βοήθειαν, ἀλλ' ἡ ὁδὸς ἦτο ἔρημος, ἐπειδὴ ὅλαι αἱ γυναῖκες ἐκ τοῦ φόβου εἶχον κλεισθῆ εἰς τὰ δώματά των, οἱ δὲ ἄνδρες ἠγωνίζοντο καὶ ἐμάχοντο ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἐτρεξεν ὅλαις δυνάμεσι πρὸς τὸν λιμένα, κατόπιν τῆς δ' ἔτρεχε καὶ ὁ ἀμειλικτος αὐτῆς διώκτης. Ἡ μετὰ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἀντιμενίδου ἀπόστασις ἐμεγεθύνθη ὀλίγον, ὅτε ἀσπὸς τις προεδραμῶν ἠθέλησε νὰ τὸν κρατήσῃ. Ἀλλ' ὁ Ἀντιμενίδας ὠθήσας αὐτὸν τὸν ἔρριψε κατὰ γῆς καὶ ὄρμησε μετὰ νέας δυνάμεως καὶ πλείονος ταχύτητος κατὰ τῆς κόρης. Τότε ἐφθασεν ἡ Γύρινα εἰς τὴν προκουμαίαν τοῦ λιμένος. Ἀπαξ ἔτι ἐστράφη ἀπελπισ ὀπίσω καὶ εἶδε τὸν διώκτην ὀλίγα βήματα ἀκόμη μακρὰν τῆς καὶ συλλαβούσα ἀμέσως φοβεράν ἀπόφασιν ὕψωσε τὰς χεῖρας καὶ εἶπε:

— Ὡ Ἀμφιρίτη καὶ ὑμεῖς, Νηρηίδες, οἰκτεῖρατε τὴν

δυστυχιστάτην ἐκ τοῦ γένους σας καὶ καταστήσατε αὐτῇ τὸν θάνατον γλυκύν!

Καὶ κατεκρημνίσθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία κατέπτε τὴν λείαν τῆς εἰς τὰ ἀχανῆ αὐτῆς ἔγκατα.

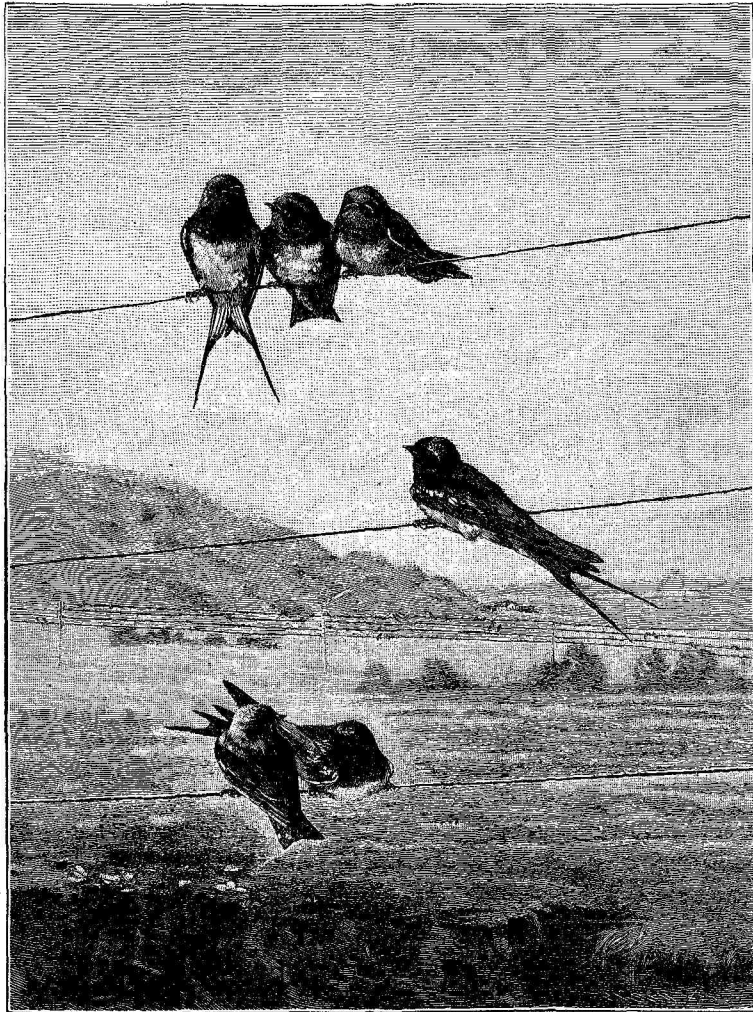
Ἐκπληκτος καὶ ἐννεὸς ἔβλεπεν ὁ Ἀντιμενίδας πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν ἐξηφανίσθη τὸ θῦμά του, χωρὶς νὰ τῷ ἔλθῃ εἰς τὸν νοῦν νὰ λύσῃ λέμβον τινὰ καὶ νὰ δοκιμάσῃ νὰ τὴν σώσῃ, ἀν καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἠθέλεν ἐπιτύχει, ἐπειδὴ ἡ Γύρινα δὲν ἀνεφάνη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν κυμάτων. Ἐπειτα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀλλὰ καθ' ὁδὸν συνήντησε φυγάδας τινὰς εὐπατρίδας, ἀναγγείλαντας αὐτῷ τὴν ἀτυχῆ τροπὴν τοῦ ἀγῶνος.

Μετ' ὀλίγον ἀνεφάνη καὶ ὄμιλος τις πολιτῶν, οἱ ὅποιοι ἐπέπεσον κατὰ τοῦ Ἀντιμενίδου. Οὗτος, μὴ ὑπολειπόμενος τοῦ ἀδελφοῦ του κατὰ τὴν ἀνδρείαν, ἐπάλαιε κατ' αὐτῶν ὡς λέων, ἀλλ' ἐπὶ τέλους δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῆ κατὰ τῶν ἐπιπεσόντων, καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ λιμένος, ὅπου ἦτο ἠγγυροβολημένος τὸ διὰ τὴν Σικελίαν ἐμπορικὸν πλοῖον καὶ ἠτοιμάζετο ἦδη ν' ἀποπλεύσῃ.

Ὅτε ἡ Σαπφὴ μετὰ τοῦ θυγατρῆος τῆς, τοῦ ἀδελφοῦ τῆς καὶ τῆς Ἀτθίδος εἶχον ἐπιβιβασθῆ εἰς τὸ πλοῖον, ἐγένοντο δεκταὶ ὑπὸ τοῦ Ἀλκαίου καὶ τῶν δύο δούλων, οἱ ὅποιοι τὸν εἶχον σώσει, καὶ ἡ ποιήτρια ἔχαιρεν, ὅτι ἐσώθη ὑγιῶς ἔχων ὁ ποιητής. Ἐπειδὴ τὸ πλοῖον δὲν εἶχεν ἀναπετάσῃ ἀκόμη τὰ ἰστία,

ἔστρεψαν διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν ὠραίαν καὶ λαμπρὰν πόλιν καὶ πρὸς τὰ παράκτια ὄρη, ἐφ' ὧν εἶχεν ἀρχίσει ἦδη νὰ ἐξαπλοῦται τὸ ἐσπερινὸν σκίφος. Ὁ Λάριχος καὶ ἡ Ἀτθὶς ἴσταντο παράμερα, κρατούμενοι ἀπὸ τῶν βραχιόνων καὶ βλέποντες πρὸς τὴν ἀποστίλβουσαν ἐπιφάνειαν τῆς ἀργυροχρόου θαλάσσης. Ἡ Σαπφὴ ἴστατο πλησίον τοῦ Ἀλκαίου, μὴ ἀπεκιδυθέντος ἀκόμη τὸν δουλικὸν χιτῶνα, καίτοι ὁ Πιττακὸς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἐπεχίρει νὰ τὸν καταδιώξῃ περισσότερον.

— Ὡ Ἀλκαῖε. — εἶπεν ἡ ποιήτρια — πρὸς τί ἐγιναν ὅλα ταῦτα; Τί κατωρθώσατε τώρα μὲ τὰ σχέδια καὶ τὰς ταραχὰς σας; Κατωρθώσατε μόνον ν' ἀφήσωμεν τὰς οἰκίας καὶ τὰ κτήματά μας καὶ ξένοι νὰ πλανώμεθα εἰς ξένας χώρας, πάντοτε ἔχοντες τὸν κόπον νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν

ΑΝΑΠΑΥΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ. Εἰκὼν ὑπὸ Marie Laux.